

TRONG SỐ NÀY

Lời Tuyên Xưng Đức Tin
~ 2 ~

Sự Chắc Chắn, Bảo Đảm
Và Vui Mừng Của Sự Cứu Rỗi
~ 4 ~

Công Bố Sự Chắc Chắn
Của Sự Cứu Rỗi
~ 13 ~

Tin Mừng Về Sự Cứu Rỗi Chắc
Chắn Của Chúng Ta
~ 14 ~

Nền Tảng Kinh Thánh
Cho Sự Chắc Chắn Và Bảo Đảm
Của Sự Cứu Rỗi
~ 28 ~

Khởi Điểm Cho Sự Phục Vụ
Của Cơ-đốc-nhân
~ 30 ~

Suối Nước Sống (Vietnamese Stream) is published quarterly by Living Stream Ministry, 2431 W. La Palma Ave., Anaheim, CA 92801. Tel. (714) 991-4681 (English)
Tel. (714) 236-6034 (Vietnamese)
E-mail: suoinuocsong@lsm.org
Website: <http://www.lsm.org>

Suối Nước Sống là tạp chí Cơ-đốc chuyên đăng tải và giới thiệu các văn phẩm của Watchman Nee (tức Nghệ Thác Thanh) và Witness Lee. Mỗi số báo trích đăng một số bài chọn lọc từ các tác phẩm của hai ông.

Suối Nước Sống phát hành mỗi tam cá nguyệt (tháng 3, tháng 6, tháng 9 và tháng 12). Quý độc giả tại Hoa Kỳ, Ca-na-đa, Âu Châu và Á Châu có thể đăng ký nhận miễn phí.

Suối Nước Sống mong nhận được thư của quý độc giả. Để tiện việc đăng tải, xin ghi tên và địa chỉ người gửi. Thư có thể được tòa soạn rút gọn vì khuôn khổ giới hạn của tờ báo. Thư từ và phiếu ghi tên nhận báo miễn phí xin gửi về:

Living Stream Ministry
(*Suối Nước Sống* –
Vietnamese)
P.O. Box 2121
Anaheim, CA 92814
U.S.A.

2004 Living Stream Ministry. Nhà xuất bản giữ bản quyền. Không được in ấn hay trích dịch dưới bất cứ hình thức hoặc phương tiện nào như: đồ họa, điện tử, cơ khí, bao gồm phô-tô-cóp-pi, đầu băng, hoặc bộ trữ tin tức, hệ thống tìm tin mà không có giấy phép của nhà xuất bản.

Lời Tuyên Xưng Đức Tin

Thừa nhận Kinh Thánh là khả thi thần thượng đầy đủ và duy nhất, chúng tôi mạnh mẽ tin rằng Đức Chúa Trời đời đời là một và cũng đời đời là Đức Cha, Đức Con và Đức [Thánh] Linh, tức ba thân-vị riêng biệt (distinct) nhưng không tách rời (not separate). Chúng tôi tin rằng Đấng Christ vừa là Đức Chúa Trời trọn vẹn vừa là con người hoàn hảo. Không từ bỏ thần tính của Ngài, Ngài đã được hoài thai trong tử cung của một trinh nữ, đã sống một cuộc sống làm người thật sự trên đất, và đã chết một cái chết thay thế và bao-hàm-tất-cả trên thập tự giá. Sau ba ngày Ngài đã phục sinh trong thân thể và đã thăng thiên lên trời. Bây giờ Ngài đang ở trong vinh hiển, hoàn toàn là Đức Chúa Trời nhưng vẫn hoàn toàn là con người. Chúng tôi trông đợi sự trở lại sắp đến của Ngài cùng với vương quốc của Đức Chúa Trời, bởi đó Ngài sẽ trị vì trên đất trong thời đại một ngàn năm và trong cõi đời đời. Chúng tôi xưng nhận rằng [thân-vị] thứ ba trong Đấng Tam Nhất (the Trinity), tức Đức Linh, đồng đẳng là Đức Chúa Trời. Tất cả những gì Đức Cha có và là, đều được Đức Con bày tỏ ra; và tất cả những gì Đức Con có và là, đều được thực tại hóa là (realized as) Đức Linh. Hơn nữa, chúng tôi tin rằng nhân loại cần sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Dầu chúng ta tuyệt đối không thể thỏa đáp những đòi hỏi nghiêm khắc về sự công chính, sự thánh khiết và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nhưng Đấng Christ đã thỏa đáp tất cả những đòi hỏi ấy qua sự chết của Ngài trên thập tự giá. Bởi sự chết của Đấng Christ, Đức Chúa Trời đã tha thứ tội lỗi cho chúng ta, xưng công chính chúng ta bằng cách làm cho Đấng Christ trở nên sự công chính của chúng ta, và giải hòa chúng ta với Ngài. Đặt nền tảng trên sự cứu chuộc của Đấng Christ, qua Linh của Ngài, Đức Chúa Trời tái sinh những người được cứu chuộc để hoàn thành sự cứu rỗi của Ngài hầu họ có thể trở thành con cái của Ngài. Bây giờ trong khi sở hữu sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời, những người tin Ngài vui hưởng sự cứu rỗi hằng ngày của Ngài trong Thân Thể Ngài trong thời đại này, và vui hưởng sự cứu rỗi đời đời trong thời đại sắp đến và suốt cõi đời đời. Trong cõi đời đời chúng ta sẽ cư ngụ với Đức Chúa Trời trong Giê-ru-sa-lem Mới, là sự hoàn thành sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời dành cho những người đã được Ngài tuyển chọn.

Living Stream Ministry

Lời Mở Đầu

Bắt đầu với số báo *Suối Nước Sống* này, chúng tôi sẽ trình bày với độc giả một tờ báo có nội dung tập trung hơn. Dầu vậy, chủ trương của chúng tôi vẫn là trình bày những lẽ thật căn bản và thuần khiết của Kinh Thánh để nuôi dưỡng và làm mạnh mẽ mọi con cái của Đức Chúa Trời.

Để nội dung *Suối Nước Sống* được tập trung hơn và nhờ đó hữu ích hơn trong đời sống Cơ-đốc thực tiễn, mỗi số báo sẽ tập trung vào một đề tài trọng yếu. Số báo này tập trung vào sự chắc chắn, bảo đảm và vui mừng của sự cứu rỗi. Lẽ thật căn bản này trong Kinh Thánh là nền tảng cho đời sống Cơ-đốc thực tiễn của chúng ta mà thiếu nền tảng này chúng ta không thể tiến triển hay tăng trưởng trong sự sống thuộc linh. Ấn phẩm này không những sẽ làm mạnh mẽ và cung ứng cho mỗi tín đồ, mà còn là tài liệu quý giá để chặn dất con cái Chúa.

Một lần nữa chúng tôi giao thác ấn phẩm này cho Chúa, và cầu xin Ngài ban phước, hầu ấn phẩm này được Ngài dùng để xây dựng Thân Thể Ngài và hoàn thành mục đích đời đời của Ngài.

Ban Biên Tập

SỰ CHẮC CHẮN, BẢO ĐẢM VÀ VUI MỪNG của Sự Cứu Rỗi

SỰ CHẮC CHẮN CỦA SỰ CỨU RỖI

Nếu vừa tiếp nhận Chúa cách đây không lâu, có lẽ đôi khi bạn nghi ngờ là kinh nghiệm ấy không thật, tức bạn thắc mắc không biết mình đã thực sự được cứu chưa. Không có sự chắc chắn thật về sự cứu rỗi làm nền tảng vững chắc, một Cơ-đốc-nhân mới khó mà tăng trưởng và kinh nghiệm những điều sâu xa hơn của đời sống Cơ-đốc. Tuy nhiên, Kinh Thánh nói rằng bạn có thể hoàn toàn biết chắc mình là một người đã được cứu. Làm sao có thể như vậy được? Chúng ta hãy đọc 1 Giăng 5:13:

Tôi đã viết những điều này cho anh em là kẻ tin đến danh Con Đức Chúa Trời, hầu cho anh em biết mình có sự sống đời đời.

Đây không phải là “hầu cho anh em nghĩ”, cũng không phải là “hầu cho anh em hi vọng”, mà là “hầu cho anh em biết”. Chúng ta không cần đợi đến khi qua đời rồi mới biết; sự chắc chắn này là để chúng ta vui hưởng ngày nay.

Làm sao chúng ta có thể chắc chắn về sự cứu rỗi? Có ba cách:

Đức Chúa Trời Nói Như Vậy

Cách thứ nhất để chúng ta chắc chắn về sự cứu rỗi là Lời Đức Chúa Trời. Trong khi lời của loài người có thể không đáng tin cậy, Lời của Đức Chúa Trời thì lúc nào cũng chắc chắn và vững bền. Đức Chúa Trời không thể nào nói dối (Hê 6:18; Dân 23:19). Điều gì Đức Chúa Trời nói cũng vững chắc đời đời (Thi 119:89).

Những gì Đức Chúa Trời đã nói không phải là vấn đề phỏng đoán. Lời Ngài không mơ hồ, cũng không trừu tượng. Ngày nay Lời ấy đến với chúng ta ở dạng chữ viết, tức Kinh Thánh.

Kinh Thánh chính là Lời của Đức Chúa Trời, được Ngài hà hơi (2 Tim. 3:16). Chúng ta có thể nhận lấy Lời ấy, tin nơi Lời ấy, và trông cậy vào Lời ấy.

Vậy, Đức Chúa Trời nói gì về sự cứu rỗi? Ngài nói rằng phương cách cứu rỗi là một thân vị, Giê-su Christ (Giăng 3:16; 14:6; Công 10:43; 16:31). Ngài nói rằng người nào tin Giê-su Christ đã sống lại từ kẻ chết và thừa nhận bằng môi miệng Giê-su là Chúa đều được cứu (Rô 10:9-13).

KINH THÁNH LÀ LỜI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI, ĐƯỢC NGÀI HÀ HỜI. CHÚNG TA CÓ THỂ NHẬN LẤY LỜI ẤY, TIN NƠI LỜI ẤY, VÀ TRÔNG CẬY VÀO LỜI ẤY.

Bạn đã thực hiện điều này chưa? Bạn đã tin nơi Đấng Christ và công khai thừa nhận Ngài là Chúa của mình chưa? Bạn đã kêu cầu danh Ngài chưa? Nếu đã làm những điều ấy, thì bạn thực sự được cứu. Vì Đức Chúa Trời đã nói như vậy, nên vấn đề được giải quyết ổn thỏa.

Thánh Linh Làm Chứng

Không những chúng ta có Lời Đức Chúa Trời ở bên ngoài cho biết chúng ta đã được cứu, mà chúng ta còn có một nhân chứng ở bên trong cho biết như vậy. Điều Kinh Thánh nói với chúng ta ở bên ngoài thì Thánh Linh xác nhận điều ấy ở bên trong. 1 Giăng 5:10 chép: “Ai tin Con Đức Chúa Trời thì có chứng cứ trong mình”.

Có những lúc, sau khi đã tiếp nhận Đấng Christ, chúng ta không cảm thấy mình được cứu. Tuy nhiên, nếu xem xét phần sâu xa nhất của bản thể chúng ta, tức linh chúng ta, thì chúng ta sẽ nhận thấy một chứng cứ ở bên trong, một sự chắc chắn, cho biết chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. “Chính Thánh Linh cùng tâm linh chúng ta đồng chứng rằng chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời” (Rô

8:16). Nếu bạn nghi ngờ sự kiện mình có chứng cứ của Thánh Linh ở bên trong, hãy thử thí nghiệm đơn giản là dạn dĩ tuyên bố: “Tôi không phải là con cái Đức Chúa Trời!” Thậm chí nói thầm điều sai lầm này, bạn cũng thấy rất khó khăn. Tại sao vậy? Đó là vì Thánh Linh ở trong bạn làm chứng: “Bạn là con cái của Đức Chúa Trời!”

Việc Chúng Ta Yêu Thương Các Anh Em Là Bằng Chứng

Cách thứ ba để chúng ta chắc chắn về sự cứu rỗi là việc chúng ta yêu thương các anh chị em khác trong Đấng Christ. 1 Giăng 3:14 chép: “Chúng ta sở dĩ biết rằng chúng ta đã vượt khỏi sự chết mà vào sự sống là vì chúng ta thương yêu anh em”. Một người được cứu chắc chắn cảm thấy yêu thương những người được cứu khác. Anh em cảm thấy muốn cùng tương giao, cùng vui hưởng Đấng Christ với những người khác. Đó là kết quả tự phát do được cứu, và là một trong những dấu hiệu rõ ràng nhất cho thấy một người đã được cứu. Tình yêu này trội hơn “tình yêu” rẻ tiền, ích kỷ của thời đại này. Đây là một tình yêu không thiên vị, yêu thương cả những người giống mình lẫn những người khác mình. Đây là sự hiệp một và hòa hợp thật mà thế gian mong muốn. Thế nhưng điều đó thuộc về chúng ta khi chúng ta tiếp nhận Đấng Christ. “Kìa, anh em ăn ở hòa thuận nhau; thật tốt đẹp thay!” (Thi 133:1). Đó là chứng cứ của một người được cứu.

Nhờ ba nhân chứng là Lời Đức Chúa Trời, chứng cứ bên trong của Linh và tình yêu của chúng ta đối với các anh em, chúng ta có thể biết và tin chắc rằng mình thực sự đã được cứu.

SỰ BẢO ĐẢM CỦA SỰ CỨU RỖI

Sau khi chắc chắn là mình thực sự đã được cứu, một Cơ-độc-nhân có thể nghĩ rằng: “Hôm nay tôi biết mình đã được cứu, nhưng ngày mai làm sao tôi biết mình sẽ được cứu? Tôi có thể mất đi sự cứu rỗi của mình không?” Đối với một người như vậy, vấn đề không còn là *sự chắc chắn*, mà là *sự bảo đảm*.

Một người có hàng triệu mỹ kim trong ngân hàng biết *chắc* rằng mình giàu có. Nhưng nếu ngân hàng nhất định không chịu khóa hòm két, thì người bạn giàu có của chúng ta sẽ không thật được bảo đảm về tài sản của mình. Người ấy biết hôm nay mình giàu có, nhưng không biết ngày mai sẽ ra sao.

Phải chăng sự cứu rỗi của chúng ta giống như vậy? Phải chăng đó là điều chúng ta có ngày nay nhưng có thể bị mất bất cứ lúc nào? Câu trả lời dứt khoát là không. Chúng ta có thể dạn dĩ nói: “Ta biết rằng mọi việc Đức Chúa Trời làm nên còn có đời đời” (Truyện 3:14).

Một sự kiện kỳ diệu về sự cứu rỗi của chúng ta trong Đấng Christ là sự cứu rỗi ấy không thể đảo ngược, tức không thể xóa bỏ. Một khi được cứu, thì chúng ta được cứu

MỘT SỰ KIỆN KỶ DIỆU VỀ SỰ CỨU RỖI CỦA CHÚNG TA TRONG ĐẤNG CHRIST LÀ SỰ CỨU RỖI ẤY KHÔNG THỂ ĐẢO NGƯỢC, TỨC KHÔNG THỂ XÓA BỎ. MỘT KHI ĐƯỢC CỨU, THÌ CHÚNG TA ĐƯỢC CỨU MÃI MÃI VÌ SỰ CỨU RỖI CỦA CHÚNG TA ĐẶT NỀN TẢNG TRÊN BẢN CHẤT VÀ THÂN VỊ CỦA CHÍNH ĐỨC CHÚA TRỜI.

mãi mãi vì sự cứu rỗi của chúng ta đặt nền tảng trên bản chất và thân vị của chính Đức Chúa Trời.

Sự Cứu Rỗi Đã Được Đức Chúa Trời Khởi Xướng

Giê-su nói với các môn đồ Ngài rằng: “Chẳng phải các người đã lựa chọn Ta, bèn là Ta đã lựa chọn và lập các người” (Giăng 15:16). Nói cách khác, sự cứu rỗi là ý kiến của Đức Chúa Trời, chứ không phải của chúng ta. Trong cõi đời đời quá khứ, chúng ta đã được Ngài chọn và tiền định (chỉ định) (Êph. 1:4-5). Hơn nữa, chính Ngài đã kêu gọi chúng ta (Rô 8:29-30). Vì kế hoạch của Đức Chúa Trời chính là để cứu chúng ta, nên kế hoạch của Ngài cũng là gìn giữ chúng ta trong sự cứu rỗi ấy. Có thể nào Đức Chúa Trời lựa chọn chúng ta, chỉ định chúng ta, kêu gọi

chúng ta vào sự cứu rỗi và sau đó bỏ rơi chúng ta không? Không, sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời là đời đời.

Tình Yêu Và Ân Điển Của Đức Chúa Trời Là Đời Đời

Hơn nữa, tình yêu và ân điển của Đức Chúa Trời đối với chúng ta là vô điều kiện và không có tính cách tạm thời. Không phải nhờ chúng ta yêu Ngài mà được cứu, nhưng là nhờ Ngài yêu chúng ta (1 Giăng 4:10). Ngài yêu chúng ta bằng một tình yêu đời đời (Giê 31:3). Ân điển của Ngài dành cho chúng ta trong cõi đời đời quá khứ, trước khi tạo lập thế giới (2 Tim. 1:9). Khi Đấng Christ yêu thương chúng ta, Ngài yêu thương chúng ta đến cùng (Giăng 13:1). Không tội lỗi, thất bại hay sự yếu đuối nào của chúng ta có thể phân rẽ chúng ta với tình yêu của Đức Chúa Trời là điều ở trong Christ Giê-su (Rô 8:35-39).

Đức Chúa Trời Là Công Chính

Nhưng sự cứu rỗi của chúng ta không những dựa trên tình yêu và ân điển của Đức Chúa Trời, mà hơn nữa còn dựa trên sự công chính của Ngài. Đức Chúa Trời của chúng ta là Đấng công chính. Sự công chính và công lý là nền tảng của ngài Ngài (Thi 89:14). Nếu Đức Chúa Trời không công chính, thì ngài Ngài sẽ mất đi nền tảng của nó. Vì vậy, nếu sự cứu rỗi của chúng ta có chút gì liên quan đến sự công chính của Đức Chúa Trời, thì sự cứu rỗi ấy thực sự rất vững bền.

Gỉa sử, bạn vượt đèn đỏ và bị phạt 25 đô-la. 25 đô-la là tiền phạt công chính, và luật của xứ sở đòi hỏi bạn phải trả số tiền ấy. Nếu vị quan tòa dân sự bỏ qua vi phạm của bạn và miễn cho bạn trả tiền phạt, thì quan tòa ấy không công chính. Vấn đề không phải là quan tòa ấy có yêu thương bạn hay không; pháp luật buộc ông phải nhận tiền phạt.

Cũng vậy, trước khi chúng ta được cứu, nan đề của chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời là một vấn đề có tính cách pháp lý. Vì phạm tội nên chúng ta đã vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời và phải chịu sự phán xét công chính của luật pháp. Theo luật pháp của Đức Chúa Trời, ở đâu có sự vi phạm luật pháp, ở đó có sự chết (Rô 6:23; Êxê. 18:4). Đây không phải là vấn đề Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta, bỏ qua các tội lỗi của chúng ta, và quên đi sự phán xét của luật pháp. Nếu Đức Chúa Trời làm như vậy, thì ngài Ngài sẽ sụp đổ. Đức Chúa Trời bị luật pháp của Ngài buộc phải phán xét tội. Ngài có thể làm gì? Vì Đức Chúa Trời

KHÔNG TỘI LỖI, THẤT BẠI HAY SỰ YẾU ĐUỐI NÀO CỦA CHÚNG TA CÓ THỂ PHÂN RẼ CHÚNG TA VỚI TÌNH YÊU CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ ĐIỀU Ở TRONG CHRIST GIÊ-SU (RÔ 8:35-39).

muốn cứu chúng ta và vì chúng ta không thể tự mình trả món nợ tội lỗi, nên trong sự thương xót Ngài quyết định tự mình thực hiện việc ấy. Hai ngàn năm trước, Giê-su Christ là Đức Chúa Trời nhập thể đã đến chết trên thập tự giá để trả món nợ tội lỗi của chúng ta. Chính Ngài không có tội lỗi, cho nên chỉ Ngài mới có đủ điều kiện chết cái chết thay thế ấy. Sự chết của Ngài được Đức Chúa Trời kể là sự chết của chúng ta và được Đức Chúa Trời chấp nhận, và Đức Chúa Trời đã làm cho Ngài sống lại từ kẻ chết. Bây giờ, khi chúng ta tin nơi Đấng Christ, thì theo mắt Đức Chúa Trời, sự chết của Ngài được kể là sự chết của chúng ta. Nhờ đó, món nợ tội lỗi của chúng ta được trả một cách công chính, và chúng ta được cứu.

Bây giờ, Đức Chúa Trời có thể lấy lại sự cứu rỗi mà Đấng Christ đã mua không? Dứt khoát là không! Vì món nợ đã được trả, nên Đức Chúa Trời mà đòi nợ chúng ta nữa thì không công chính. Cùng một sự công chính trước đây buộc chúng ta phải chịu định tội bây giờ đòi hỏi chúng ta phải được xưng công chính. Đây thật là sự bảo đảm mạnh mẽ cho sự cứu rỗi của chúng ta! Thậm chí một quan tòa thế gian cũng không yêu cầu trả tiền phạt hai lần. Đức Chúa Trời là nguồn

SỰ CÔNG CHÍNH VÀ CÔNG LÝ LÀ NỀN TẢNG CỦA NGÀI NGÀI (THI 89:14).

của mọi công lý và sự công chính chắc chắn không thể làm như vậy. Watchman Nee đã viết một bài thánh ca có đoạn như sau:

Vì tôi Ngài đã giành được sự tha tội,
Và cũng giành được sự tha bổng
hoàn toàn,
Mọi món nợ tội đều được thanh toán;
Đức Chúa Trời không đòi hai bên
phải trả,
Trước hết đòi nơi Con Ngài, Đấng bảo
đảm thật của tôi,
Và sau đó lại đòi nơi tôi.

Do đó, Kinh Thánh tuyên bố rằng khi Đức Chúa Trời cứu chúng ta, Ngài bày tỏ sự công chính của Ngài.

Chúng Ta Đã Trở Nên Con Cái Của Đức Chúa Trời

Khi được cứu, chúng ta không những nhận được điều gì đó mà còn trở nên điều gì đó. Chúng ta trở nên con cái của Đức Chúa Trời, được sinh bởi sự sống đời đời của Ngài (Giăng 1:12-13). Một người cha có thể lấy lại món quà đã cho con mình, nhưng không bao giờ có thể lấy lại sự sống con người mà người cha đã truyền cho con. Người con tuy có thể ngỗ nghịch, nhưng vẫn là con của cha. Cũng vậy, chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Mặc dầu chúng ta có thể có nhiều nhược điểm và cần được Ngài sửa trị, nhưng những tội lỗi và nhược điểm của chúng ta không thể thay đổi sự kiện chúng ta là con cái của Ngài. Sự sống mà chúng ta nhận được qua lần sinh thứ hai của mình là sự sống đời đời, sự sống bất diệt, sự sống

của Đức Chúa Trời, sự sống không bao giờ có thể chết. Một khi đã được sinh lại, thì chúng ta không bao giờ có thể trở lại tình trạng chưa được sinh.

Đức Chúa Trời Mạnh Mẽ

Một lý do nữa bảo đảm cho sự cứu rỗi của chúng ta là sức mạnh của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không chịu để bất cứ điều gì hay bất cứ người nào đoạt lấy chúng ta khỏi tay Ngài. Giê-su nói: “Ta ban cho nó sự sống đời đời, nó hẳn chẳng hư mất bao giờ, chẳng ai giựt nó khỏi tay Ta. Cha Ta... vốn lớn hơn hết, chẳng ai có thể giựt nó khỏi tay Cha Ta” (Giăng 10:28-29). Tay Cha và tay Chúa Giê-su là hai bàn tay mạnh mẽ giữ chặt lấy chúng ta. Dầu chúng ta có cố gắng chạy trốn khỏi Cha mình cũng không thể được. Ngài không những mạnh mẽ hơn Sa-tan, mà còn mạnh mẽ hơn chúng ta.

Đức Chúa Trời Không Bao Giờ Thay Đổi

Nếu chúng ta có thể mất đi sự cứu rỗi của mình, thì nhiều người chúng ta đã mất sự cứu rỗi từ lâu rồi. Loài người chúng ta trải qua nhiều thay đổi. Chúng ta nóng lạnh thất thường. Nhưng sự cứu rỗi của chúng ta không dựa trên các cảm xúc thất thường của chúng ta. Sự cứu rỗi chằm rề và lập nền trong Đức Chúa Trời, tức Đấng bất biến trong tình yêu và sự thành tín của Ngài đối với chúng ta (Mal. 3:6). Gia-cơ 1:17 chép: “Cha của cả sự sáng... trong

Ngài chẳng có sự biến cải, cũng chẳng có bóng đời đời”. Ca-thương 3:22-23 chép: “Vì sự thương xót Ngài chẳng dứt; mỗi buổi sáng thì lại mới luôn, sự thành tín Ngài là lớn lắm”. Nếu Ngài yêu thương chúng ta đến độ cứu chúng ta, thì chắc chắn Ngài cũng yêu thương chúng ta đến độ gìn giữ chúng ta trong sự cứu rỗi ấy. Sự thành tín của Ngài lớn lao dường nào!

Đấng Christ Đã Hứa

Cuối cùng, chính Đấng Christ đã hứa giữ gìn chúng ta, nâng đỡ chúng ta, và không bao giờ lia bỏ chúng ta. Mặc dầu loài người thường không công chính trong việc giữ lời hứa, nhưng Đấng Christ thì không bao giờ thất hứa. Ngài đã hứa rằng: “Kể đến cùng Ta thì Ta hẳn chẳng bỏ ra ngoài đâu” (Giăng 6:37); “Ta hẳn chẳng lia người, cũng hẳn chẳng bỏ người đâu” (Hê 13:5). Những lời Chúa hứa tại đây thì vô điều kiện. “Hẳn chẳng”, tức dầu hoàn cảnh có ra sao, Ngài không

“TA BAN CHO NÓ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI, NÓ HẮN CHẴNG HƯ MẤT BAO GIỜ, CHẴNG AI GIỰT NÓ KHỎI TAY TA. CHA TA... VỐN LỚN HƠN HẾT, CHẴNG AI CÓ THỂ GIỰT NÓ KHỎI TAY CHA TA” (GIĂNG 10:28-29).

bao giờ bỏ chúng ta ra ngoài hay ngưng gìn giữ chúng ta. Đây là lời hứa thành tín của Ngài.

Đây thật là sự bảo đảm mạnh mẽ cho sự cứu rỗi của chúng ta! Chúng ta có sự tuyển chọn, sự tiền định, sự kêu gọi, tình yêu, ân điển, sự công chính, sự sống, sức mạnh, sự thành tín bất biến, và lời hứa của Đức Chúa Trời làm nền tảng và làm sự bảo đảm cho sự cứu rỗi của chúng ta. Tất cả chúng ta có thể cùng tuyên bố với Phao-lô rằng: “Ta biết Đấng mà Ta đã tin rồi, cũng tin chắc rằng Ngài có thể giữ sự Ta đã phó thác cho Ngài đến ngày đó” (2 Tim. 1:12).

SỰ VUI MỪNG CỦA SỰ CỨU RỖI

Chúng ta đã thấy sự chắc chắn của sự cứu rỗi của mình, tức làm sao chúng ta biết mình đã được cứu. Chúng ta cũng đã thấy sự bảo đảm của sự cứu rỗi của mình, tức là chúng ta không bao giờ có thể mất sự cứu rỗi. Nhưng như vậy đủ chưa? Đáng tiếc là nhiều Cơ-đốc-nhân thỏa mãn với chỉ bấy nhiêu, tức là có sự cứu rỗi, nhưng không vui mừng hay *vui hưởng* sự cứu rỗi ấy được bao nhiêu.

Người bạn triệu phú của chúng ta có thể *chắc chắn* là mình giàu có, và được *bảo đảm* là tiền gửi ngân hàng thì an toàn. Nhưng nếu người ấy chưa từng tiêu một xu nào và bằng lòng sống trong cảnh nghèo túng, thì chúng ta không thể nói người ấy *vui hưởng* tài sản của mình. Về mặt khách quan, người ấy giàu có, nhưng theo kinh nghiệm thực tiễn, người ấy không có gì. Đây là tình trạng của nhiều Cơ-đốc-nhân ngày nay. Họ đã được cứu, nhưng hằng ngày không kinh nghiệm bao nhiêu về sự phong phú không dò lường được của Đấng Christ (Êph. 3:8). Tuy nhiên, ý định của Đức Chúa Trời là chúng ta không những có Đấng Christ, mà còn vui hưởng Ngài, thậm chí đến tột bậc (Giăng 10:10; Phil. 4:4). Tình trạng bình thường của một Cơ-đốc-nhân là “lấy sự vui vẻ không thể nói được và đầy vinh hiển mà mừng rỡ cả thể” (1 Phi 1:8).

Nhưng hầu như ai trong chúng ta cũng nhìn

NIỀM VUI LỚN
NHẤT CỦA MỘT
CƠ-ĐỐC NHÂN LÀ
QUÂY QUẢN VỚI
NHỮNG NGƯỜI YÊU
MẾN VÀ VUI
HƯỞNG ĐẮNG
CHRIST. KHÔNG LỜI
DIỄN ĐẠT NÀO CỦA
LOÀI NGƯỜI CÓ THỂ
MÔ TẢ SỰ NGỢT
NGÀO MÀ CHÚNG
TA KINH NGHIỆM
KHI CÙNG NHAU
NGỢI KHEN VÀ
CHIA SẺ VỀ NGÀI.

SỰ VUI MỪNG TÙY THUỘC VÀO VIỆC CHÚNG TA LIÊN TỤC TƯƠNG GIAO VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI, NHƯNG TỘI LỖI PHÂN RẼ CHÚNG TA VỚI NGÀI VÀ KHIẾN NGÀI ẨN MẶT (Ê-SAI 59:1-2).

nhận rằng có những lúc, thậm chí nhiều lúc, chúng ta không tuôn tràn niềm vui như vậy. Phải chăng tình trạng đó có nghĩa là chúng ta đã mất sự cứu rỗi của mình? Dứt khoát là không! Sự cứu rỗi của chúng ta đặt nền tảng trên Đức Chúa Trời, chứ không trên chúng ta. Chúng ta tuy không thể mất sự cứu rỗi của mình, nhưng có thể mất sự vui mừng của sự cứu rỗi ấy.

Mất Sự Vui Mừng

Vậy, những điều khiến chúng ta mất đi sự vui mừng của mình là gì? Điều thứ nhất là tội lỗi. Sự vui mừng tùy thuộc vào việc chúng ta liên tục tương giao với Đức Chúa Trời, nhưng tội lỗi phân rẽ chúng ta với Ngài và khiến Ngài ẩn mặt (Ê-sai 59:1-2).

Điều thứ hai là làm buồn Thánh Linh (Êph. 4:30). Khi được cứu, chúng ta trở nên đền thờ của Đức Chúa Trời và có Linh của Ngài cư ngụ trong chúng ta (1 Côr. 6:17, 19; Rô 8:9, 11, 16). Linh này không phải là một “sức mạnh” hay một “vật thể”, mà là một thân vị, tức chính Giê-su Christ (1

Côr. 15:45; 2 Côr. 3:17; 13:5). Như mọi người sống, Ngài có các cảm xúc và thái độ. Do đó, khi chúng ta nói hay làm những gì trái với ý Ngài, thì Ngài buồn lòng bên trong chúng ta. Khi Thánh Linh buồn lòng, thì linh chúng ta là phần kết hiệp với Ngài (1 Côr. 6:17) cũng buồn lòng, và chúng ta mất sự vui mừng của mình.

Duy Trì Sự Vui Mừng

Sự cứu rỗi của chúng ta giống như một tảng đá bất di bất dịch, còn sự vui mừng của sự cứu rỗi ấy thì giống như một đóa hoa mong manh, chỉ một làn gió nhẹ cũng đủ làm cho nó rung động. Vì vậy, sự vui mừng là điều chúng ta phải vun trồng và nuôi dưỡng. Vậy chúng ta có thể làm gì để duy trì sự vui mừng này?

Trước hết, chúng ta có thể xưng nhận những tội lỗi của mình (1 Giăng 1:7, 9). Khi chúng ta xưng nhận những vi phạm của mình với Chúa, thì huyết Ngài rửa sạch chúng ta, và mối tương giao của chúng ta với Ngài được phục hồi. Sau khi Đa-vít phạm tội, ông cầu nguyện rằng: “Xin hãy ban lại cho tôi sự vui vẻ về sự cứu rỗi của Chúa” (Thi 51:12). Không cần phải chờ đợi. Huyết báu của Đấng Christ rửa sạch mọi tội lỗi khỏi chúng ta.

Thứ hai, chúng ta có thể nhận lấy Lời Đức Chúa Trời làm thức ăn của mình. Giê-rê-mi nói: “Tôi vừa nghe những lời Ngài, thì đã ăn lấy rồi; lời Ngài là sự vui mừng hơn hở của lòng tôi vậy” (Giê 15:16). Chúng ta thường thấy rằng

sau khi đọc Lời Chúa và cầu nguyện bằng Lời ấy, thì lòng chúng ta tràn ngập niềm vui. Không một người đói khát nào hạnh phúc. Cũng vậy, chúng ta không nên tiếp tục làm những Cơ-đốc-nhân đói khát. Chúng ta cần phải liên tục ăn uống và dự tiệc nơi Lời Đức Chúa Trời (Math. 4:4).

Thứ ba, chúng ta có thể cầu nguyện. Thông thường, sau khi mở lòng mình ra và nói chuyện với Chúa, chúng ta cảm nhận một sự vui mừng và tươi mới sâu xa. Ê-sai 56:7 nói Ngài sẽ khiến chúng ta vui mừng trong nhà cầu nguyện của Ngài. Sự cầu nguyện thật không phải là lặp lại những từ ngữ và những câu nói quen thuộc, mà là đốc đố lòng và linh của mình ra với Ngài. Giê-su nói: “Hãy xin thì sẽ được, hầu cho sự vui mừng các người được đầy đủ” (Giăng 16:24). Sự cầu nguyện thật đem đến cảm giác tuôn đổ và vui mừng.

Cuối cùng, chúng ta có thể tương giao. Niềm vui lớn nhất của một Cơ-đốc-nhân là quây quần với những người yêu mến và vui hưởng Đấng Christ. Không lời diễn đạt nào của loài người có thể mô tả sự ngọt ngào mà chúng ta kinh nghiệm khi cùng nhau ngợi khen và chia sẻ về Ngài. 1 Giăng 1:3-4 chép: “Hầu cho anh em cũng được tương giao với chúng tôi. Thật, chúng tôi vẫn được tương giao với Cha và với Con Ngài là Giê-su Christ. Chúng tôi viết những điều này hầu cho sự vui mừng của anh em được đầy đủ”. Sự tương giao

thật không phải là một bổn phận, mà là một niềm vui sự vui mừng lớn nhất trên đất.

Vậy, chúng ta có sự chắc chắn, bảo đảm và vui mừng của sự cứu rỗi của mình. Ngợi khen Ngài về một sự cứu rỗi trọn vẹn như vậy!

Soạn từ những bài giảng của Witness Lee



CÔNG BỐ SỰ CHẮC CHẮN của Sự Cứu Rỗi

Điều đầu tiên Chúa chỉ cho chúng ta thấy qua anh Nee chính là sự chắc chắn của sự cứu rỗi. Chúa đã sai phái nhiều giáo sĩ tin kính đến Trung Quốc. Họ rao giảng phúc âm, nhưng không giúp người ta thấy rằng mình đã được cứu. Trước khi anh Nee được dấy lên, không ai nói rõ cho người Hoa về sự chắc chắn của sự cứu rỗi. Họ tuy biết mình là Cơ-đốc-nhân, nhưng nghĩ rằng một người không thể biết mình đã được cứu. Họ nghĩ rằng người nào khẳng định mình đã được cứu là quá kiêu ngạo. Họ quan niệm là mình phải tin nơi Chúa Giê-su và cố gắng hết sức cho đến ngày gặp Ngài. Vào ngày ấy, họ sẽ biết mình được cứu hay không. Đối với họ, chỉ khi ấy họ mới chắc chắn về sự cứu rỗi của mình. Họ không tin rằng ngày nay anh em có thể chắc chắn về sự cứu rỗi.

Nhiều người Hoa thực sự đã được cứu. Theo một ý nghĩa, họ nhận biết mình là con cái của Đức Chúa Trời, nhưng nếu anh em hỏi lại họ, họ sẽ không nói mình đã được cứu. Khi ấy Chúa dấy lên anh Nee. Anh rất sáng tỏ về sự chắc

chắn của sự cứu rỗi, và đó là điều đầu tiên anh đã thấy được từ Chúa và cung ứng cho các tín đồ. Đến tận thời điểm tôi tham gia công tác với anh vào năm 1933, anh vẫn còn chia sẻ về sự chắc chắn của sự cứu rỗi. Chúng tôi luôn luôn giúp đỡ người khác bám lấy một câu Kinh Thánh để có được sự chắc chắn. Ấy là vì sự chắc chắn của họ ở nơi Lời thành văn của Đức Chúa Trời với sự cảm thúc của Thánh Linh. Chúng tôi yêu cầu người ta đọc một câu Kinh Thánh như Giăng 3:16 cho đến khi họ nhận biết rằng mình chắc chắn đã được cứu.

Witness Lee, Lịch Sử Của Hội Thánh Và Các Hội Thánh Địa Phương, trang 43-44, tiếng Anh

TIN MỪNG

*về Sự Cứu Rỗi Phắc Phấn
của chúng ta*

SỰ CỨU RỖI CÓ ĐƯỢC
NHỜ TIN NƠI THẬP TỰ
GIÁ CỦA CHÚA GIÊ-SU
THÌ HOÀN TOÀN ĐƯỢC
BẢO ĐẢM. CHÚNG TA
KHÔNG PHẢI ĐỢI ĐẾN
CHẾT RỒI MỚI BIẾT MÌNH
ĐÃ ĐƯỢC CỨU HAY
CHƯA.

Mỗi khi đến một nơi rao giảng phúc âm ân điển của Đức Chúa Trời, tôi luôn luôn hỏi các Cơ-đốc-nhân tại đó một câu hỏi. Tôi tin rằng tất cả những người có thể trả lời “rồi” đều vui hưởng ân điển của Đức Chúa Trời. Câu hỏi ấy là: “Anh em đã được cứu chưa?” Nói cách khác, anh em có thực sự biết mình đã được cứu không? Giữa vòng một ngàn người, chúng ta chỉ có thể tìm thấy hai ba người biết rằng họ đã được cứu. Đôi khi trong cả hội chúng, chúng ta không thể tìm thấy một người nào biết rằng mình đã được cứu. Tôi hỏi những người ấy rằng: “Anh em đã tiếp nhận Chúa và nhận Ngài là Cứu Chúa của riêng mình. Anh em đã trông cậy huyết từ thập tự giá của Ngài rửa sạch những tội lỗi của anh em. Tại sao anh em vẫn không biết mình đã được cứu? Nếu một người té xuống nước và được người khác vớt lên, thì sau khi tỉnh lại, chắc chắn người ấy sẽ biết mình còn ở dưới nước hay an toàn ở trên bờ. Lẽ ra anh em phải biết mình là người bị hư mất hay đã được cứu, tức người đã nhận được ân điển của Đức Chúa Trời”. Nhiều người không trả lời rõ ràng bằng lời nói, nhưng câu

trả lời của họ dường như là: “Tôi không biết mình đã được cứu hay chưa. Làm sao tôi có thể biết mình đã được cứu đang khi còn sống trên đất?”

Tôi nghĩ nhiều độc giả sẽ trả lời như vậy! Lỗi lầm của chúng ta nằm ở ngay chỗ này. Đức tin của chúng ta nơi Chúa Giê-su không phải như việc đánh bạc, thắng khi gặp vận may và thua khi gặp vận rủi. Sự cứu rỗi có được nhờ tin nơi thập tự giá của Chúa Giê-su thì hoàn toàn được bảo đảm. Chúng ta không phải đợi đến chết rồi mới biết mình đã được cứu hay chưa. Hiện tại chúng ta có thể biết điều ấy. Đó là lời dạy dỗ rõ ràng của Kinh Thánh. Xin đọc một vài câu Kinh Thánh sau đây:

“Vậy, anh em ơi, khá biết rằng nhờ Đấng đó mà sự tha tội được rao giảng cho anh em; còn mọi điều anh em không thể nhờ luật pháp Mô-i-se mà được xưng nghĩa (hay: xưng công chính), thì trong Ngài hễ ai tin đều được xưng nghĩa cả” (Công 13:38-39).

Chúng ta không thể được Đức Chúa Trời xưng công chính nhờ việc làm của riêng mình. Chúng ta có nhiều tội lỗi là điều làm cho lòng chúng ta buồn khổ mỗi khi chúng ta nghĩ đến và tình trạng ấy khiến chúng ta nghĩ mình chưa được cứu. Tuy nhiên, mặc dầu chúng ta có thể thất bại, Chúa Giê-su vẫn đáng tin cậy. Nếu chúng ta tin nơi Ngài, những tội lỗi của chúng ta sẽ được tha. Tất cả những người tin nơi Ngài đều sẽ được xưng

công chính. Sự cứu rỗi của Chúa vĩ đại biết bao! Lời Đức Chúa Trời chép rằng: “Vậy, anh em ơi, khá biết rằng”. Chúng ta nên biết gì? Chúng ta nên biết rằng một khi chúng ta tin nơi Chúa Giê-su, những tội lỗi của chúng ta sẽ được tha, và chúng ta được xưng công chính. Khi

CHÚNG TA NÊN BIẾT RẰNG MỘT KHI CHÚNG TA TIN NƠI CHÚA GIÊ-SU, NHỮNG TỘI LỖI CỦA CHÚNG TA SẼ ĐƯỢC THA, VÀ CHÚNG TA ĐƯỢC XƯNG CÔNG CHÍNH.

Đức Chúa Trời nói: “Vậy, anh em ơi, khá biết rằng”, chúng ta có thể biết mình đã được cứu hay chưa. Chúng ta không nên khước từ Ngài. Chúng ta cần phải trao những tội lỗi của mình cho Cứu Chúa và tin nơi sự cứu rỗi đã được Ngài hoàn thành cho chúng ta. Khi ấy, chúng ta sẽ được cứu.

“Vị bằng chúng ta nhận lời chứng của loài người, thì lời chứng của Đức Chúa Trời trọng hơn; vì đây là lời chứng của Đức Chúa Trời: Ngài đã làm chứng về Con Ngài. Ai tin Con Đức Chúa Trời thì có chứng cố trong mình. Ai không tin Đức Chúa Trời thì cho Ngài là kẻ

nói dối, vì chẳng tin đến lời chứng Đức Chúa Trời đã làm chứng về Con Ngài. Chứng cứ ấy tức là Đức Chúa Trời đã ban sự sống đời đời cho chúng ta, và sự sống ấy ở trong Con Ngài. Ai có Con thì có sự sống; ai không có Con Đức Chúa Trời thì chẳng có sự sống đâu. Tôi đã viết những điều này cho anh em là kẻ tin đến danh Con Đức Chúa Trời, hầu cho anh em biết mình có sự sống đời đời” (1 Giăng 5:9-13).

Người nào có Chúa Giê-su thì có sự sống. Người nào không có Ngài thì không có sự sống. Anh em đã nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa của mình chưa? Nếu anh em đã nhận Ngài, thì anh em có sự sống rồi, và anh em đã được cứu. Chính Chúa Giê-su đã nói rằng: “Ai tin thì có sự sống đời đời” (Giăng 6:47). Đức Chúa Trời đã làm chứng cho Con Ngài rằng Ngài đã ban cho chúng ta sự sống đời đời. Phân đoạn Kinh Thánh này chép rằng nếu không tin lời chứng là chúng ta có sự sống đời đời, thì chúng ta làm cho Đức Chúa Trời trở nên kẻ nói dối. Đức Chúa Trời nói rằng tất cả những người tin cậy và tiếp nhận Chúa Giê-su đều có sự sống đời đời. Đức Chúa Trời nói dối sao? Chúng ta cần phải tin rằng chúng ta là những người đã được rửa sạch bằng huyết đều đã được cứu. Đức Chúa Trời phán qua sứ đồ Giăng rằng Ngài đã viết những lời này để chúng ta có thể biết mình đã được cứu.

Lời chứng của Kinh Thánh là để chúng ta có thể biết mình đã được

cứu hay chưa. Đây không phải là điều chỉ xảy ra sau khi chúng ta chết; chúng ta không phải chờ đợi đến thời đại sau rồi mới biết. Trong khi sống trên đất, chúng ta cần phải biết mình đã được cứu hay chưa. Nếu chưa được cứu, thì chúng ta cần

TẤT CẢ NHỮNG GÌ CHÚNG TA PHẢI LÀM LÀ TIN VÀ VÂNG PHỤC NGÀI. “HÃY TIN CHÚA GIÊ-SU, THÌ ÔNG VÀ CẢ NHÀ ÔNG ĐỀU SẼ ĐƯỢC CỨU” (CÔNG 16:31). ĐỪNG CỐ GẮNG ĐƯỢC CỨU NHỜ VIỆC LÀM CỦA MÌNH. VIỆC LÀM CỦA ANH EM DẦU CÓ TỐT LÀNH ĐẾN Đâu CHĂNG NỮA VẪN KHÔNG THỂ CỨU ANH EM, VÌ “ANH EM ĐƯỢC CỨU... CHĂNG PHẢI BỞI VIỆC LÀM” (ÊPH. 2:8-9).

phải mau tin nơi Chúa Giê-su và đến với Đức Chúa Trời bằng cách tin cậy vào những gì Ngài đã hoàn thành để cứu chúng ta. Nếu đã được cứu, chúng ta nên dâng lên lời cảm tạ về ân điển của Đức Chúa Trời và sống trên đất như là một người đã được cứu. “Này, hiện nay là thì giờ vui nhận; này, hiện nay là ngày cứu rỗi” (2 Côr. 6:2). Đức Chúa Trời chấp nhận chúng ta hiện nay và cứu

rồi chúng ta hiện nay, thay vì sau khi chúng ta chết.

Đôi khi tôi hỏi người khác rằng anh đã được cứu hay chưa, người ấy đáp: “Tôi cố gắng hết sức làm lành và phục vụ Đức Chúa Trời, hi vọng rằng cuối cùng tôi có thể được cứu”. Than ôi, nói như vậy cũng sai trật. Đó có nghĩa là người ấy không hiểu phương cách cứu rỗi. Anh em nghĩ rằng anh em có thể được cứu trong tương lai nhờ cố gắng hết sức làm lành và phục vụ Đức Chúa Trời ư? Chúng ta phải biết rằng không thành tích hay việc làm gì của mình có thể được chấp nhận trước mặt Đức Chúa Trời. “Mọi việc công bình của chúng tôi như áo nhớp” (Ê-sai 64:6). Anh em nghĩ rằng thành tích và việc làm sẽ cứu mình ư? Không, vạn lần không! Kinh Thánh nói rõ rằng: “... anh em được cứu, ấy không phải từ anh em đâu, bèn là ban tứ của Đức Chúa Trời; cũng chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe khoang” (Êph. 2:8-9). Sự cứu rỗi có được là nhờ tin cậy vào Chúa Giê-su, tức Đấng “gánh tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ” (1 Phi 2:24), “là Đấng công nghĩa thay cho kẻ bất nghĩa, để dẫn chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời” (3:18). Ngài đã hoàn tất công tác cứu rỗi. Tất cả những gì chúng ta phải làm là tin và vâng phục Ngài. “Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả nhà ông đều sẽ được cứu” (Công 16:31). Đừng cố gắng được cứu nhờ việc làm của mình. Việc làm của anh em đâu có tốt lành đến đâu

chẳng nữa vẫn không thể cứu anh em, vì “anh em được cứu... chẳng phải bởi việc làm” (Êph. 2:8-9). Nếu anh em tin cậy vào thành quả của sự chết thay thế của Chúa trên thập tự giá, anh em sẽ được cứu. Nếu không nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa của mình, thì anh em không hi vọng được cứu vì anh em không thể tự cứu lấy mình. Nếu nhận Chúa Giê-su là của lễ chuộc tội, thì anh em không phải hi vọng được cứu vì anh em đã có sự sống đời đời rồi.

Chúng ta chỉ hi vọng về những gì mình chưa có. Nếu đã có những điều ấy rồi, thì chúng ta không cần hi vọng về những điều ấy nữa. Khi người cha xa nhà, người con hi vọng gặp lại cha mình. Nhưng khi người cha về nhà, người con vô cùng vui mừng. Nếu người mẹ hỏi con mình rằng: “Con còn hi vọng gặp lại cha không?”, thì người con sẽ đáp: “Con đã gặp lại cha rồi.

NẾU KHÔNG NHẬN CHÚA GIÊ-SU LÀM CỨU CHÚA CỦA MÌNH, THÌ ANH EM KHÔNG HI VỌNG ĐƯỢC CỨU VÌ ANH EM KHÔNG THỂ TỰ CỨU LẤY MÌNH. NẾU NHẬN CHÚA GIÊ-SU LÀ CỦA LỄ CHUỘC TỘI, THÌ ANH EM KHÔNG PHẢI HI VỌNG ĐƯỢC CỨU VÌ ANH EM ĐÃ CÓ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI RỒI.

KINH THÁNH CHIA LOÀI
NGƯỜI RA THÀNH HAI HẠNG
NGƯỜI: NHỮNG NGƯỜI ĐƯỢC
CỨU VÀ NHỮNG NGƯỜI BỊ
DIỆT VONG, CHỨ KHÔNG CÓ
HẠNG NGƯỜI THỨ BA, TỨC
NHỮNG NGƯỜI HI VỌNG
ĐƯỢC CỨU.

Tại sao con vẫn phải hi vọng gặp lại cha?” Thật vậy, nếu đã có được điều gì đó rồi, thì chúng ta không còn cần hi vọng về điều đó nữa. Thế gian hoặc tin nơi Giê-su, được cứu và có sự sống đời đời, hoặc thế gian không được cứu và bị hư mất. Không có chỗ đứng trung lập giữa hai điều này. “Hễ ai tin Con ấy... được sự sống đời đời... ai không tin thì đã bị định tội rồi” (Giăng 3:16-18). Kinh Thánh chia loài người ra thành hai hạng người: những người được cứu và những người bị diệt vong, chứ không có hạng người thứ ba, tức những người hi vọng được cứu. Nếu anh em thực sự tin Giê-su Christ là Cứu Chúa của anh em và tin nơi sự chết của Ngài trên thập tự giá tại đó Ngài gánh những tội lỗi của anh em vì anh em, thì anh em đã được cứu rồi. anh em không còn phải hi vọng được cứu nữa. Nếu người ta hỏi một người được vớt lên khỏi nước rằng: “Anh muốn gì?”, thì người ấy có đáp rằng: “Tôi hi vọng lên bờ” không? Trả lời như vậy có hợp lý

không? Anh em thân mến, nếu anh em tin nơi Chúa Giê-su, thì anh em đã có sự sống đời đời rồi. Tại sao anh em còn nghi ngờ? Anh em đã nhận được sự sống đời đời rồi. Tại sao còn hi vọng có được sự sống ấy? Thay vì hi vọng, hãy đơn sơ ngợi khen Chúa!

Có những người khác nữa, khi tôi hỏi về vấn đề cứu rỗi, thì trả lời rằng: “Trong khi sống trên đất ngày nay, tôi thật sự tin cậy vào công tác cứu chuộc đã được hoàn thành của Chúa Giê-su. Tuy nhiên, tôi không dám nói là mình đã được cứu hay chưa. Tôi phải đợi tới khi chết và đến trước mặt Cha để chịu phán xét rồi mới biết mình là dê hay chiên. Nếu Ngài nói tôi là chiên, thì tôi sẽ được cứu và là người sung sướng nhất. Nếu Ngài nói tôi là dê, thì tôi sẽ bị diệt vong và đi xuống địa ngục trong nỗi khổ khổ”.

Than ôi, tương lai ấy không đáng thương lắm sao? Thật ra, nếu không biết mình đã được cứu, thì tôi e rằng mình không thể ăn ngon ngủ yên. Cảm tạ Cha vì Ngài đã chấp nhận chúng ta và ban cho chúng ta sự sống đời đời! Anh em có thực sự tin nơi giá trị sự cứu chuộc của Chúa Giê-su không? Nếu đã tin nơi Ngài, thì chúng ta có phải đợi đến khi chết rồi mới biết mình đã được cứu hay bị diệt vong không? Hãy đọc lời Kinh Thánh. Lời Chúa là điều đáng tin cậy hơn hết.

“Vì Đức Chúa Trời thương yêu thế gian đến nỗi đã ban Con độc

sanh của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất, nhưng được sự sống đời đời” (Giăng 3:16). Câu này không rõ ràng sao? “Vì Đức Chúa Trời thương yêu thế gian đến nỗi đã ban Con độc sanh của Ngài”. Đó là điều Đức Chúa Trời đã thực hiện. Ngài đã yêu thương, và Ngài đã ban cho. Ngài đã ban Chúa Giê-su cho thế gian, để chết vì thế gian và hoàn thành sự cứu chuộc trên thập tự giá, hầu cho người nào tin nơi Chúa Giê-su cũng có được sự sống đời đời và không bị diệt vong. Nếu đã tin nơi Chúa Giê-su, thì anh em có sự sống rồi và sẽ không còn bị diệt vong nữa. Giăng 3:16 là câu người ta hay đọc thuộc lòng nhất. Nhưng đáng tiếc là nhiều người hoàn toàn không quen thuộc với Giăng 3:16. Giăng 3:16 nói rõ ràng ngay khi tin nơi Chúa Giê-su, thì chúng ta sẽ không bị diệt vong, nhưng có sự sống đời đời. Tuy nhiên, nhiều tín đồ sửa đổi Giăng 3:16! Nếu đã tin Chúa là Cứu Chúa của mình nhưng lại cho là mình chưa được cứu, thì họ đã sửa đổi Giăng 3:16! Họ đã sửa đổi câu Kinh

MỖI KHI CHÚNG TA TIN VÀO CHÚA GIÊ-SU VÀ CÁC TỘI LỖI CỦA CHÚNG TA ĐƯỢC HUYẾT RỬA SẠCH, THÌ NGAY GIÂY PHÚT ẤY CHÚNG TA KHÔNG BỊ DIỆT VONG NHƯNG CÓ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI.

Thánh ấy mà không biết! Họ sửa đổi câu ấy thành ra câu sau đây:

“Vì Đức Chúa Trời thương yêu thế gian đến nỗi đã ban Con độc sanh của Ngài, hầu cho những ai tin Con ấy có lẽ sẽ không bị hư mất, và có lẽ sẽ có sự sống đời đời sau một tháng, hai tháng, một năm, mười năm, vài chục năm, hay sau khi họ chết”.

Cảm tạ Đức Chúa Trời vì Kinh Thánh không viết như vậy. Kinh Thánh không có những lời ấy. Kinh Thánh nối kết việc “hễ ai tin Con ấy” với việc “không bị hư mất, nhưng có sự sống đời đời”. Mỗi khi chúng ta tin vào Chúa Giê-su và các tội lỗi của chúng ta được huyết rửa sạch, thì ngay giây phút ấy chúng ta không bị diệt vong nhưng có sự sống đời đời. “Hễ ai tin Con ấy... được sự sống đời đời” (Giăng 3:16), mà không phải đợi đến khi chết rồi mới có sự sống ấy.

Hội thánh hiểu sai ẩn dụ dê và chiên suốt nhiều thế kỷ. Ẩn dụ ấy đã được áp dụng cho các tín đồ. Chữ “muôn dân” (nations) trong Ma-thi-ơ 25:32 chỉ về người Ngoại bang. Đức Chúa Trời đã chia thế gian ra thành người Do-thái, người Hi-lạp và hội thánh của Đức Chúa Trời (1 Côr. 10:32). Hội thánh không có liên hệ gì với người Ngoại bang nữa. Việc phán xét dê và chiên chỉ về việc phán xét các quốc gia Ngoại bang vào lúc Chúa Giê-su cùng đến với các thánh đồ của Ngài. Khi ấy, tín đồ chúng ta sẽ không bị phán xét.

Những người đã tin nơi Chúa

“QUẢ THẬT, QUẢ THẬT, TA NÓI CÙNG CÁC NGƯỜI, AI NGHE LỜI TA MÀ TIN ĐẮNG ĐÃ SAI TA, THÌ CÓ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI, KHÔNG ĐẾN SỰ ĐỊNH TỘI, SONG ĐÃ VƯỢT QUA SỰ CHẾT MÀ VÀO SỰ SỐNG RỒI” (GIĂNG 5:24).

Giê-su sẽ không bị phán xét về vấn đề liên quan đến sự cứu rỗi và sự diệt vong. Sự đóng đinh của Chúa Giê-su trên thập tự giá đã gánh thay cho họ sự phán xét về những tội lỗi của họ. Ngài đã chịu trừng phạt vì những tội lỗi của họ. Những người tin nơi Ngài đều đã nhận Ngài là Đấng thế chỗ cho mình. Ngài đã bị phán xét và chịu chết vì họ. Tất nhiên, họ không còn cần chịu phán xét hay chịu chết nữa. “Cho nên hiện nay chẳng có sự định tội cho những kẻ ở trong Christ Giê-su” (Rô 8:1). Xin đọc lại câu Giăng 5:24: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, ai nghe lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta, thì có sự sống đời đời, không đến sự định tội, song đã vượt khỏi sự chết mà vào sự sống rồi” (Giăng 5:24).

Lời của Chúa ngọt ngào biết bao! Không người nào có thể nói được như Ngài. Những lời rõ ràng này tội nhân nghe như tiếng nhạc êm tai. Nếu Ngài đã nói: “Quả thật, quả thật”, thì có thể nào những lời này không thật? Những lời này chắc chắn là thật. Chúa Giê-su nói rằng ai nghe và tin thì “có sự sống đời đời”. Đây là một lời nói “quả thật, quả thật”. Ngài nói rằng người

ấy “không đến sự định tội”. Tất nhiên, đây chắc hẳn cũng là “quả thật, quả thật”. Ngài cũng nói rằng người ấy “đã vượt khỏi sự chết mà vào sự sống rồi”. Điều này cũng phải là “quả thật, quả thật”. Khi Ngài nói người ấy “đã vượt khỏi”, thì đó chắc chắn có nghĩa là “đã vượt khỏi”. Khi nào chúng ta dùng nhóm chữ “đã vượt khỏi” trong cuộc sống hằng ngày của mình? “Đã vượt khỏi” không có nghĩa là điều gì đó đã được hoàn thành và chấm dứt rồi sao? Chúa nói rằng ai đã tin nơi Ngài thì “đã vượt khỏi sự chết mà vào sự sống”. Tại sao chúng ta nói rằng chúng ta phải đợi đến khi chết rồi mới có thể biết mình đã được cứu hay chưa? Anh em ơi, thậm chí trong thời đại này, những người tin nơi Ngài đều đã vượt khỏi sự chết mà vào sự sống. Đây thực sự là phúc âm! Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, hễ ai tin thì “đã vượt khỏi sự chết mà vào sự sống”. Ai không tin thì “đã bị định tội rồi” (Giăng 3:18). Chữ “đã” được dùng trong Giăng 5:24 và 3:18 đều chỉ về điều gì đó được quyết định trong hiện tại.

Có lẽ khi đọc đến đây, như các tín đồ khác, anh em sẽ nghĩ rằng:

“Tôi mà nói rằng mình đã được cứu rồi thì không kiêu ngạo lắm sao? Về mặt nào trong hành vi, tôi cũng không bằng người khác. Làm sao tôi có thể nói như vậy được?”

Bạn đọc thân mến, chúng ta biết mình đã được cứu không phải là kiêu ngạo. Nhóm chữ “được cứu” ở thể thụ động, cho thấy chúng ta chịu tác dụng. Chúng ta kiêu ngạo về điều gì ở đây chứ? Nói rằng chúng ta không cần được cứu hay không có nhu cầu về sự cứu rỗi thì mới thật sự là kiêu ngạo! Đó mới

CÀNG NHÌN THẤY CHIỀU SÂU CỦA TỘI LỖI CHÚNG TA VÀ SỰ THA THỨ BAO LA CỦA CHÚA, THÌ CHÚNG TA SẼ CÀNG YÊU MẾN CHÚA.

thật sự là xem mình tốt hơn những người khác. Nhưng nói chúng ta được cứu cho thấy rằng chúng ta vốn là tội nhân và đáng bị diệt vong, nhưng bây giờ chúng ta *được Ngài cứu* nhờ tin cậy vào Ngài. Điều này cho thấy ân điển của Chúa đối với chúng ta sâu xa biết bao và công tác cứu rỗi của Ngài vĩ đại dường nào. Điều ấy cho thấy quyền năng của Chúa lớn lao biết bao. Đây không phải là tự tôn chính mình. Nếu chúng ta biết mình đã nhận được ân điển và đã được cứu, thì tất nhiên chúng ta sẽ ngợi khen

Chúa càng hơn. Luôn luôn ca ngợi về Chúa Giê-su trong những bài ca của chúng ta chính là tôn cao Chúa, chứ không phải khoe khoang về chính mình. Càng nhìn thấy chiều sâu của tội lỗi chúng ta và sự tha thứ bao la của Chúa, thì chúng ta sẽ càng yêu mến Chúa. Chúng ta nên nói như Phao-lô từng nói: “Nhưng tôi nay là người thể nào, ấy là nhờ ân điển của Đức Chúa Trời” (1 Côr. 15:10).

Đức Chúa Trời nói rằng chúng ta có sự sống rồi, tức là chúng ta đã được cứu. Vì vậy, tôi nói mình đã được cứu thì không phải là kiêu ngạo, mà là tin và thừa nhận rằng Đức Chúa Trời nói đúng. Đức Chúa Trời vui lòng khi chúng ta tin nơi Lời Ngài. Chúng ta phải tin nơi Lời Đức Chúa Trời.

Đành rằng việc làm của chúng ta không tốt hơn việc làm của người khác, nhưng chúng ta không được cứu nhờ việc làm của mình. Chúa Giê-su đến không phải để cứu những người công chính, mà để cứu các tội nhân. “Bởi Con [Loài] Người đã đến tìm và cứu kẻ hư mất” (Lu 19:10). “Christ Giê-su đã đến trong thế gian để cứu kẻ có tội (RcV: các tội nhân)” (1 Tim. 1:15). Phao-lô nói rằng ông vốn là tội nhân hàng đầu trong tất cả các tội nhân, nhưng đã nhận được sự thương xót. Nếu vấn đề này tùy thuộc vào chúng ta, thì chúng ta không thể nói mình đã được cứu. Thậm chí thế gian cũng không tìm thấy ai có thể nói mình đã được cứu. Nếu sự cứu rỗi là do thành tích và sự

xuất chúng của chúng ta, thì chúng ta không thể nào được cứu. Những người trông cậy vào công việc của mình luôn luôn bấp bênh. Đôi khi hành vi của họ được cải thiện, nên họ hi vọng mình có thể được cứu. Đôi khi hành vi của họ không được tốt, nên họ nghĩ mình sẽ bị diệt vong. Những người như vậy chưa bao giờ hoàn toàn tin cậy vào Đấng Christ. Bạn đọc thân mến, chúng ta không được cứu vì những việc lành của mình. Chúng ta được cứu vì Đấng Christ đã cứu chúng ta. Ân điển của Ngài vĩ đại biết bao!

Nhiều người nói: “Tôi biết rằng nếu một người trông cậy vào những gì Chúa Giê-su đã hoàn thành trên thập tự giá, thì người ấy được cứu. Nhưng tôi *không cảm thấy gì cả*. Tôi được cứu trong tình trạng như thế này sao?”

Anh em ơi! Kinh Thánh không chép rằng: “*Ta ban cảm giác vui mừng này* cho các người để các người có thể *biết* mình có sự sống đời đời, cho các người là những người tin nơi danh của Con Đức Chúa Trời”. Giả như Kinh Thánh viết như vậy, thì một người sẽ không được cứu nếu không cảm thấy gì cả. Nhưng Kinh Thánh chép: “Tôi đã viết những điều này cho anh em..., hầu cho anh em biết mình có sự sống đời đời” (1 Giăng 5:13).

“Những điều này” là những điều gì? Đó là lời Kinh Thánh, Lời của Cha. Chúng ta biết rằng chúng ta có sự sống đời đời và đã được cứu, không phải nhờ cảm xúc của mình, mà nhờ những gì Lời Đức

Chúa Trời nói. Kinh Thánh nói rằng chúng ta là những người tin nơi Chúa đã được cứu. Như vậy, chúng ta đã được cứu. Khi Đức Chúa Trời nói chúng ta đã được cứu thì chắc chắn chúng ta đã được cứu, dầu chúng ta cảm thấy mình đã được cứu hay chưa. Chúng ta tin nơi Chúa Giê-su, và huyết Ngài rửa sạch những tội lỗi của chúng ta. Do đó, chúng ta được cứu vì Lời Đức Chúa Trời nói như vậy.

Ví dụ, một người kia rất nghèo và sống thiếu thốn; anh sống trong tình trạng vô cùng khổ. Anh quyết định viết thư cho một người bạn khá giả để cầu cứu. Sau vài ngày, anh không nhận được thư trả lời. Có thể anh nghĩ rằng bạn anh khinh miệt anh và không muốn giúp anh, và anh rất đau lòng. Anh càng nghĩ về tình cảnh, thì dường như bạn anh càng không chắc giúp anh. Khi ấy, anh quyết định kể chuyện này với hàng xóm của mình. Có người nói rằng một người bạn phải luôn luôn giúp đỡ người túng thiếu và không có lý do gì để từ

KHI ĐỨC CHÚA TRỜI NÓI
CHÚNG TA ĐÃ ĐƯỢC CỨU THÌ
CHẮC CHẮN CHÚNG TA ĐÃ
ĐƯỢC CỨU, DẦU CHÚNG TA
CẢM THẤY MÌNH ĐÃ ĐƯỢC
CỨU HAY CHƯA.

chối giúp đỡ. Những người khác thì nói rằng không nhất thiết phải như vậy vì thời buổi này người ta thiếu tình thương. Khi người ấy nghe những lời đầy hi vọng thì anh vui mừng, và khi nghe những lời gây nản lòng thì anh buồn khổ. Ngày hôm sau, bạn anh nhờ một người mang đến anh thư trả lời. Khi mở thư, tìm anh đập thình thịch; anh không biết trong thư có hứa hẹn gì không. Sau khi mở thư ra đọc, anh reo lên với gia đình rằng: “Nan đề nay đã được giải quyết. Anh bạn viết trong thư rằng từ nay trở đi anh sẽ trả hết mọi chi phí của tôi. Tốt lắm. Vấn đề đã được giải quyết. Mặc cho *những người khác* nghĩ tình trạng của tôi đầy hi vọng hay tuyệt vọng. Chính bạn tôi nói anh sẽ gánh hết trách nhiệm. Bây giờ tôi có thể sống bình an”.

Không phải nhiều tín đồ giống như người nghèo khổ này sao? Thật đáng thương vì nhiều con cái của Đức Chúa Trời nghe lời người khác nói và nghe cảm xúc của chính mình; họ trôi dạt tới lui. Một khi có được lời hứa của bạn mình, thì người nghèo khổ ấy tin chắc. Con cái của Đức Chúa Trời cũng tin chắc khi họ có được Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời nói rằng nếu tin nơi Giê-su Christ, thì chúng ta sẽ được cứu. Chính Ngài đã nói như vậy, và mọi sự đều được giải quyết. Còn gì nữa để lo lắng chứ? Những cảm xúc của chúng ta có giá trị gì? Những ý kiến của loài người có giá trị gì? Đức Chúa Trời nói chúng ta được cứu là đủ rồi. Lời

TIN NƠI CHÚA GIÊ-SU CÓ NGHĨA LÀ NHỮNG NGƯỜI BẤT LỰC VÀ CÙNG QUẦN CHÚNG TA BẰNG LÒNG ĐỂ NGÀI CỨU MÌNH.

Ngài là sự phán quyết cuối cùng. Vì Đức Chúa Trời đã công bố sự thành tín của Ngài trong ân điển, nên chúng ta cần phải nhận lấy Lời Ngài mà không nghi ngờ gì.

Một số người có thể nói: “Những gì vừa nêu lên là đúng. Nhưng đức tin của tôi không trọn vẹn, và do đó tôi không thể được cứu”.

Kinh Thánh chỉ phân biệt giữa “tin” và “không tin”. Kinh Thánh không biết đức tin không trọn vẹn có nghĩa là gì. Chúng ta nên biết rằng việc chúng ta tin nơi Chúa Giê-su không phải là thành tích. Đức Chúa Trời không cứu chúng ta vì chúng ta đã đạt được thành tích tin. Quan niệm như vậy là hoàn toàn không đúng với sự thật! Tin chính là tiếp nhận (Giăng 1:12). Giăng 3:16 chép rằng Đức Chúa Trời “*ban*” Con Ngài cho chúng ta. Khi chúng ta tiếp nhận Ngài, thì mọi sự được hoàn tất. Đầu này ban cho, và đầu kia tiếp nhận. Điều này không dính dấp gì đến thành tích

CHÚNG TA NGỤP LẶN
TRONG BÙN LẦY, NHƯNG
KHÔNG CÁCH NÀO TỰ CỨU
LẤY MÌNH! ĐÓ THẬT LÀ
MỘT NỖI KHỔ KHÔNG THỂ
NÓI RA ĐƯỢC! CẢM TẠ VÀ
NGỢI KHEN CHIÊN CON BỊ
GIẾT! NGÀI ĐÃ ĐẾN VÀ
CHỊU CHẾT VÌ CHÚNG TA
TRÊN THẬP TỰ GIÁ. NGÀI
ĐỨNG VÀO CHỖ CỦA TỘI
NHÂN CHÚNG TA. NGÀI
YÊU THƯƠNG CHÚNG TA
VÀ PHÓ CHÍNH NGÀI VÌ
CHÚNG TA.

của tội nhân. Sự cứu rỗi được Chúa Giê-su hoàn thành trọn vẹn.

Ai trong chúng ta không phải là một tội nhân? Chúng ta đã chết trong sự vi phạm và tội lỗi. Chúng ta vốn đáng thương biết bao! Thánh Linh đã đến và khiến chúng ta nhận biết tội lỗi của mình. Hình phạt do phạm tội kinh khủng biết bao! Một người không thể không run rẩy khi nghĩ đến tương lai. Khi chúng ta nhận thấy chúng ta không cách nào tự cứu lấy mình thì càng đáng thương hơn nữa. Chúng ta ngụp lặn trong bùn lầy, nhưng không cách nào tự cứu lấy mình! Đó thật là một nỗi khổ không thể nói ra được! Cảm tạ và ngợi khen Chiên Con bị giết! Ngài đã đến và chịu chết vì chúng ta trên thập tự giá. Ngài đứng vào chỗ của tội nhân chúng ta. Ngài yêu thương chúng ta và phó chính Ngài vì chúng ta. Trong khi chúng ta còn là tội nhân, Ngài chịu chết vì chúng ta. Ngài đã hoàn thành sự cứu rỗi. Khi Ngài chết, Ngài công bố: “Xong rồi!” (Giăng 19:30). Lời này quý báu biết bao! Chúa ơi! Tôi không bao giờ có thể cảm tạ Chúa đủ về ân điển lớn lao của Ngài! Tin nơi Chúa Giê-su có nghĩa là những người bất lực và cùng quẫn chúng ta *bằng lòng* để Ngài cứu mình. Ngài đến để cứu rỗi, và khi chúng ta bằng lòng được cứu, thì vấn đề được giải quyết. Vấn đề không phải là đức tin trọn vẹn hay đức tin không trọn vẹn.

Chính Ngài nói: “Kể đến cùng Ta thì Ta hẳn chẳng bỏ ra ngoài đâu” (Giăng 6:37). Nếu chúng ta đã

đến, thì bây giờ câu hỏi duy nhất là: “Ngài có bỏ chúng ta ra ngoài không?” Ngợi khen Đức Chúa Trời vì Đấng Christ là thành tín và đáng tin cậy. Không có lời giả dối nào ra từ môi miệng Ngài! Ngài sẽ không bao giờ bỏ ra ngoài những người đến cùng Ngài. Ngài sẽ cứu tất cả những người nhận biết tội lỗi của mình và nhận lấy Ngài làm Cứu Chúa của mình. “Hỡi hết thảy những kẻ đương lao khổ và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các người được nghỉ ngơi” (Math. 11:28). “Nếu người nào khát, hãy đến cùng Ta mà uống” (Giăng 7:37). Đó là lời Chúa mời gọi.

Anh em ơi, chúng ta không những được cứu nhờ đức tin của mình, mà còn được cứu nhờ ân điển và sự thành tín của Ngài. Đức Chúa Trời mong muốn cứu chúng ta. Ngài sẽ ban ân điển cho chúng ta. Chúng ta không tin sao? Còn nghi ngờ gì nữa? Tình yêu của Chúa cần phải đổ đầy lòng

NẾU BIẾT MÌNH ĐÃ ĐƯỢC CỨU,
THÌ MỘT NGƯỜI SẼ KHÔNG
MUỐN PHẠM TỘI NỮA, VÀ
NGƯỜI ẤY SẼ CÓ TÍNH CHẤT
THIÊN THƯỢNG TRONG SUY
NGHĨ VÀ HÀNH VI CỦA MÌNH.

chúng ta và tổng đi tất cả những ý tưởng trôi dạt!

Sau khi đã hiểu sự dạy dỗ này, một số người có thể bày tỏ mối nghi ngờ rằng: “Nếu một người biết rằng mình đã được cứu, có sự sống đời đời và bảo đảm được lên trời, thì người ấy sẽ không tự do phạm tội sao? Người ấy sẽ không nghĩ rằng dầu gì thì mình cũng đã được cứu rồi, cho nên có thể tự do buông thả dục vọng và phạm tội sao? Trường hợp người ấy nghĩ rằng bây giờ mình đã được cứu, cho nên mình có trở lại phạm tội cũng không quan trọng thì sao?”

Đây chỉ là một giả thuyết. Nhiều người nghĩ rằng nếu biết mình đã được cứu, thì họ vẫn muốn phạm tội. Nhưng đó chỉ là *giả thuyết*. Trên *thực tế*, điều xảy ra thì hoàn toàn trái ngược. Nếu biết mình đã được cứu, thì một người sẽ không muốn phạm tội nữa, và người ấy sẽ có tính chất thiên thượng trong suy nghĩ và hành vi của mình. Tôi muốn nêu lên một hình ảnh minh họa với anh em. Tại Trung Quốc ngày nay, mỗi năm có vài trăm sinh viên đi du học. Hầu hết họ đến Hoa Kỳ. Giả sử có một người cha muốn cho con mình đi du học ở Mỹ. Người con ấy phải ăn mặc như thế nào? Phải chăng người con nên mua sắm y phục của người Hoa và quan tâm đến thời trang mới nhất? Người ấy có cần học tập về phép xã giao và cung cách của người Hoa không? Người ấy có cần biết đến tất cả những gì liên quan đến phong tục Trung Hoa không? Tất nhiên là

NẾU MỘT TÍN ĐỒ NHẬN BIẾT
RẰNG MÌNH CÓ SỰ SỐNG ĐỜI
ĐỜI VÀ LÀ CÔNG DÂN CỦA CÔI
TRỜI, THÌ CHẮC CHẮN NGƯỜI
ẤY SẼ HỌC BIẾT KHUÔN MẪU
THIÊN THƯỢNG TRONG MỌI
SỰ, TRONG LỜI NÓI, HÀNH VI
VÀ BƯỚC ĐI.

không. Người ấy sắp đi Mỹ. Người ấy không cần biết thêm về Trung Quốc, mà cần học biết những tập tục và thời trang của đất nước kia. Người ấy nên tập ăn bằng nĩa và dao, tập bắt tay, và tập bỏ mũ của mình đi. Người ấy nên quan sát kỹ các thị hiếu, sở thích và thói quen riêng của người Mỹ. Người ấy nên xem xét cách suy nghĩ và các đặc tính của người Mỹ. Khi nói tiếng Anh, người ấy nên nói theo giọng Mỹ. Khi đi đứng, người ấy nên đi đứng như người Mỹ. Người ấy nên học cách ăn mặc của người Mỹ. Nói cách khác, tất cả những người sắp đi Mỹ đều tự nhiên có xu hướng hành động và đi đứng như người Mỹ. Nếu một tín đồ nhận biết rằng mình có sự sống đời đời và là công dân của cõi trời, thì chắc chắn người ấy sẽ học biết khuôn mẫu thiên thượng trong mọi sự, trong lời nói, hành vi và bước đi. Những người không biết mình đã được cứu sẽ bắt chước thế

gian và cố gắng rập khuôn theo thế gian. Những người biết mình đã được cứu sẽ không gặp hiểm họa sơ ý phạm tội. Trái lại, những người biết điều đó sẽ hằng ngày hướng tâm trí mình vào những điều ở trên. Điều này hoàn toàn có thể được chứng thực qua kinh nghiệm thuộc linh của các tín đồ. Như những người sắp đi Mỹ cố gắng làm người Mỹ, thì những người đang hướng về cõi trời chắc chắn sẽ học tập làm người thiên thượng.

Anh em thân mến! Anh em đã tin nơi Chúa Giê-su Christ rồi. Đó là điều tối quan trọng trên đất! Đó cũng là ơn phước lớn lao nhất trong cõi đời dành cho loài người! Anh em cần phải biết Chúa đã cứu mình. Thật là một niềm an ủi và sự vui mừng khi chúng ta biết chúng ta là người có sự sống đời đời trong mình. “Hãy mừng vì tên các người đã ghi trên trời” (Lu 10:20). Đây là một thông điệp quý báu biết bao! Đây thực sự là tin *mừng*. Chúng ta có thể biết mình đã được cứu trong thời đại này! Trước đây chúng ta là tội nhân. Bây giờ chúng ta đã nhận được ân điển. Chúng ta không nên vui mừng sao? Chúng ta đầy lòng biết ơn và đầy tình thương khi nhận thức rằng Chúa đã cứu chúng ta khỏi sự diệt vong và ban cho chúng ta sự sống đời đời. Nếu biết điều này, chúng ta sẽ ngợi khen Đức Chúa Trời càng hơn. Chúng ta biết chúng ta không thể tự cứu lấy mình. Kết quả là toàn bộ uy quyền, sự phong phú, sự khôn ngoan, quyền năng, sự tôn trọng,

vinh quang và sự ngợi khen đều qui về Chiên Con bị giết từ nay cho đến mãi mãi!

Đến đây chúng ta có thể nhận thấy Đức Chúa Trời yêu thương mình biết bao! Vì Ngài đã yêu thương và cứu chúng ta, nên chúng ta phải yêu thương Ngài vì biết ơn Ngài và sống trên đất như là những người đã được cứu. Vì Ngài đã bắt đầu công việc tốt lành trong lòng chúng ta, nên chắc chắn Ngài sẽ hoàn tất công việc ấy cho đến ngày của Christ Giê-su (Phil. 1:6). Tự mình chúng ta không thể làm vui lòng Ngài, vì “kẻ thuộc xác thịt không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời” (Rô 8:8). Chúng ta chỉ có thể để Linh Ngài hành động trong mình để tạo ra một cuộc sống thánh khiết. Mặc dầu đôi khi chẳng may chúng ta thất bại, nhưng đó không có nghĩa là chúng ta sẽ lại bị diệt vong. Điều Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta là sự sống đời đời. Khi thất bại, chúng ta không nên chán nản. Chúng ta cần phải chỗi dậy và cầu xin Chúa tha thứ. Chắc chắn Ngài sẽ tiếp tục dẫn dắt chúng ta.

Lần kia tôi rao giảng tại một nơi nọ. Sau khi một anh em tại đó hiểu lẽ thật này, anh nói với tôi rằng: “Trước đây tôi không biết mình đã được cứu. Do đó tôi đã sống cách bê bối trong thế gian. Tôi sợ rằng nếu tôi buông bỏ mọi sự trong đời này vì Chúa và sau đó Chúa định cho tôi phải bị diệt vong vào thời điểm phán xét, thì tình cảnh của tôi sẽ như ngạn ngữ: ‘Tiền

VÌ NGÀI ĐÃ BẮT ĐẦU CÔNG VIỆC TỐT LÀNH TRONG LÒNG CHÚNG TA, NÊN CHẮC CHẮN NGÀI SẼ HOÀN TẤT CÔNG VIỆC ẤY CHO ĐẾN NGÀY CỦA CHRIST GIÊ-SU (PHIL. 1:6).

mất tạt mang’. Tôi sợ rằng mình vừa không có thú vui của thế gian vừa không có ơn phước của cõi trời! Nhưng vì tôi biết lẽ thật này, nên cõi trời là điều chắc chắn. Vì tôi là công dân của cõi trời rồi, nên tôi không còn muốn sống cách dại dột trên thế gian này nữa”. Thật vậy, nếu biết rằng sự sống của mình đã giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời, thì chắc chắn chúng ta sẽ hướng tâm trí mình vào những điều ở trên. Điều này tuyệt diệu biết bao! Chúng ta có một Cứu Chúa kỳ diệu, và đã nhận được một sự cứu rỗi kỳ diệu. Đây không phải là lý do để vui mừng sao? Chúng ta hãy hát lên Ha-lê-lu-gia!

Watchman Nee, Bộ Sưu Tập Các Tác Phẩm Của Watchman Nee, Quyển 6, trang 811-822, tiếng Anh.

NỀN TẢNG KINH THÁNH CHO SỰ CHẮC CHẮN & BẢO ĐẢM của Sự Cứu Rỗi

I. Nhận được sự cứu rỗi vào giây phút tin:

Nhiều người cho rằng tin là vấn đề hiện tại còn tiếp nhận sự cứu rỗi là vấn đề tương lai, tức là con người tin ngày nay và sẽ được cứu trong tương lai. Tuy nhiên, Kinh Thánh cho biết cách rõ ràng và dứt khoát rằng vào giây phút con người tin, con người được cứu (Công 16:31; Rô 10:10). Không phải là trong tương lai người ấy sẽ được cứu, mà là ngày nay người ấy đã được cứu rồi. Người ấy được cứu vào ngay giây phút người ấy tin. Sự cứu rỗi theo ngay sau sự tin, vì giữa hai điều này không có khoảng cách thời gian.

- A. Được cứu chuộc (Công 10:43; 1 Giăng 2:12; Giăng 3:18; Ga 3:13; 1 Côr. 6:11; Công 15:9; 26:18; Rô 5:1; 3:28, 30; Ga 3:8, 24; Công 13:39; Rô 5:10).
- B. Được tái sinh (Giăng 1:12-13; 3:15-16).
- C. Vượt khỏi sự chết mà vào sự sống (Giăng 3:16; 5:24).

II. Sự chắc chắn của sự cứu rỗi:

Nhờ lời rõ ràng của Kinh Thánh, nhờ cảm nhận trong linh chúng ta và nhờ kinh nghiệm về tình yêu, mà chúng ta biết chắc mình đã được cứu.

- A. Nhờ Lời của Đức Chúa Trời (1 Giăng 5:13; Hê 9:15-16).
- B. Nhờ Linh đồng chứng với linh chúng ta (Rô 8:16).
- C. Nhờ chúng ta yêu thương các anh em (1 Giăng 3:14; 4:16; 5:1).

III. Sự bảo đảm của sự cứu rỗi:

Sự cứu rỗi của chúng ta không những được chứng minh là chắc chắn, mà còn được chứng minh là bảo đảm. Theo khả thi của Kinh Thánh, sự bảo đảm của sự cứu rỗi được chứng minh bởi mười hai điều sau đây.

- A. Bởi Đức Chúa Trời là Đấng không bao giờ thay đổi (Gia 1:17).
- B. Bởi ý muốn bất biến của Đức Chúa Trời (Hê 6:17; Êph. 1:4-5, 11).
- C. Bởi tình yêu không thể chia lìa của Đức Chúa Trời (1 Giăng 4:10; Rô 8:39).
- D. Bởi sự kêu gọi không thể hủy bỏ của Đức Chúa Trời (Rô 11:29).
- E. Bởi sự xưng công chính không thể bác bỏ được của Đức Chúa Trời (Giăng 3:16; Hê 2:9; Rô 3:26; 8:33; Thi 89:14).

- F. Bởi bàn tay toàn năng của Đức Chúa Trời (Giăng 10:29).
- G. Bởi sự sống đời đời của Đức Chúa Trời (Giăng 10:28).
- H. Bởi giao ước mới của Đức Chúa Trời (Hê 8:8-12; Math. 26:28; Lu 22:20; Hê 13:20; Phục 7:9; Thi 89:34).
- I. Bởi sự cứu chuộc hoàn hảo, trọn vẹn và đời đời của Đấng Christ (Hê 10:14; 9:12; 10:10, 12; Rô 8:34).
- J. Bởi sự cứu rỗi đời đời của Đấng Christ (Hê 5:9).
- K. Bởi bàn tay toàn năng của Đấng Christ (Giăng 10:28).
- L. Bởi lời hứa chắc chắn của Đấng Christ (Giăng 6:37).

Phân tóm tắt:

Vào lúc tin, một người được cứu chuộc, tái sinh và vượt khỏi sự chết mà vào sự sống. Như vậy, vào giây phút con người tin, con người được cứu. Trước hết, sự cứu rỗi của chúng ta là chắc chắn nhờ Lời của Đức Chúa Trời, tức là lời tuyên bố rõ ràng của Kinh Thánh, giao ước Đức Chúa Trời đã lập với chúng ta và chứng thư Ngài đã ban cho chúng ta. Đây là bằng chứng ở ngoài chúng ta, mà chúng ta có thể gọi là bằng chứng bên ngoài. Thứ hai, sự cứu rỗi của chúng ta là chắc chắn nhờ Linh đồng chứng với linh chúng ta. Sự làm chứng này chứng tỏ rằng chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời là Cha chúng ta. Đây là bằng chứng ở trong chúng ta, mà chúng ta có thể gọi là bằng chứng bên trong. Thứ ba, sự cứu rỗi của chúng ta là chắc chắn vì chúng ta yêu thương các anh em. Tình yêu của chúng ta đối với các anh em trong Chúa cũng là bằng chứng cho thấy kinh nghiệm của chúng ta về sự sống, mà chúng ta có thể gọi là bằng chứng tình yêu. Hơn nữa, sự cứu rỗi của chúng ta được bảo đảm bởi Đức Chúa Trời là Đấng không bao giờ thay đổi, bởi ý muốn bất biến của Đức Chúa Trời, bởi tình yêu không thể chia lìa của Đức Chúa Trời, bởi sự kêu gọi không thể hủy bỏ của Đức Chúa Trời, bởi sự xưng công chính không thể bác bỏ được của Đức Chúa Trời, bởi bàn tay toàn năng của Đức Chúa Trời, bởi sự sống đời đời của Đức Chúa Trời, bởi giao ước mới của Đức Chúa Trời, bởi sự cứu chuộc hoàn hảo, trọn vẹn và đời đời của Đấng Christ, bởi sự cứu rỗi đời đời của Đấng Christ, bởi bàn tay toàn năng của Đấng Christ, và bởi lời hứa chắc chắn của Đấng Christ. Như vậy, từ nhiều góc cạnh khác nhau, Đức Chúa Trời cho chúng ta thấy qua Lời Ngài rằng một khi được cứu, thì chúng ta được cứu cho đến đời đời, chúng ta được hoàn hảo cho đến đời đời, chúng ta chắc chắn sẽ không bị diệt vong cho đến đời đời, và chúng ta an toàn cho đến đời đời.

*Trích từ Các Bài Học Về Lê Thật, Cấp Một, Quyển 4, của Witness Lee.
Living Stream Ministry xuất bản.*

KHỞI ĐIỂM

cho Sự Phục Vụ

CỦA CƠ-ĐỐC-NHÂN

Trước đây, tại Anh Quốc, tôi được mời nói chuyện với một nhóm thanh niên nam nữ; khi ấy họ đang chuẩn bị phục vụ Chúa với tư cách là giáo sĩ tại miền Đông. Họ yêu cầu tôi cho biết những phẩm chất thiết yếu mà tôi cho là một giáo sĩ phải có. Tôi trả lời rằng tôi

thực sự cảm thấy thời kỳ của các giáo sĩ chưa chấm dứt, và Đức Chúa Trời đã kêu gọi các đầy tớ của Ngài từ mọi quốc gia cùng nhau công tác trên cánh đồng. Sau đây là nội dung những gì tôi chia sẻ với họ khi ấy. Chúng ta sẽ thấy những điểm ấy phản ánh một số vấn đề mà chúng ta đã xem xét kỹ trong đợt nghiên cứu này.

NỀN TẢNG CỦA MỌI SỰ
PHỤC VỤ CHÚA LÀ
CHÍNH CHÚNG TA PHẢI
GẶP NGÀI VÀ BIẾT NGÀI,
VÀ TUYỆT ĐỐI CHẮC
CHẮN RẰNG TRONG
NGÀI CHÚNG TA ĐÃ
ĐƯỢC CỨU CHO ĐẾN ĐỜI
ĐỜI.

Sự Chắc Chắn Của Sự Cứu Rỗi

Đây là điểm bắt đầu, và kinh nghiệm cảnh cáo chúng ta rằng chúng ta mà cho việc lập bản liệt kê những phẩm chất này khi chia sẻ với bất cứ nhóm thanh niên nam nữ nào là đương nhiên thì không bao giờ an toàn. Nền tảng của mọi sự phục vụ Chúa là chính chúng ta phải gặp Ngài và biết Ngài, và tuyệt đối chắc chắn rằng trong Ngài chúng ta đã được cứu cho đến đời đời...

Watchman Nee, Bộ Sưu Tập Các Tác Phẩm Của Watchman Nee, *Quyển 40, trang 177, tiếng Anh*

Thời điểm chia sẻ là năm 1938.

Bạn đọc tương giao...

...Tôi ước mong có nhiều sách giảng giải Kinh Thánh để nâng cao tầm hiểu biết Kinh Thánh hầu có kiến thức vững vàng trong khi làm chứng cho những người chưa biết Chúa.

Thành thật cảm ơn quý vị trong ban biên tập *Suối Nước Sống*.

C. M. N.

Oklahoma City, OK

Tôi chân thành cảm ơn *Suối Nước Sống* đã liên tục gửi báo cho tôi. Cảm tạ Chúa nhờ các bài giảng luận trong *Suối Nước Sống* tâm linh tôi được tăng trưởng và hiệu đính lại những hiểu biết nông cạn của tôi về Lời Đức Chúa Trời. Do đó, tôi xin giới thiệu người bạn tín hữu của tôi muốn nhận báo *Suối Nước Sống* miễn phí. Kính xin quý vị trong ban biên tập *Suối Nước Sống* giúp đỡ.

Cầu xin Chúa luôn ban phước trên đời sống của quý vị và gia quyến. Amen.

L. C. D.

Seattle, WA

Tôi là một tín hữu, được ban chấp sự phân công khi không có mục sư diễn giả. Nhờ được ơn Chúa, tôi đi dự Đại Hội 18 tại Denver, Colorado, từ đó tôi được *Suối Nước Sống* cho tôi ăn những món ăn thuộc linh thật bổ ích, tôi nhận được từ bộ 4 số 1. Tôi được đứng lên bởi *Suối Nước Sống*, được mở mắt thuộc linh bởi *Suối Nước Sống*, nhờ đó giúp cho những anh chị tín hữu khác hiểu và yêu mến Kinh Thánh hơn. Chúa cho tôi được dạn dĩ và cảm nhận sâu sắc trong những lần chia sẻ và đem các linh hồn về với Chúa.

Nếu có thể được, kính xin quý vị gửi cho tôi trọn 3 bộ, từ bộ 1, bộ 2 và bộ 3... (bị thất lạc bộ 5 số 1)

N. V. R.

Syracuse, NY

...*Suối Nước Sống* là tờ báo thật đầy ơn Chúa, rất bổ ích cho đời sống thuộc linh cho gia đình tôi. Tôi muốn chia sẻ lại cho một số bạn bè tại Marseille và Vitrolles. Xin quý vị gửi cho 5 quyển mỗi tam cá nguyệt. Chân thành cảm ơn quý vị nhiều lắm.

T. F.

Vitrolles, France

Giới Thiệu Sách

Hiểu Biết Sự Sống

Witness Lee

Một quyển sách thực tiễn dành cho mọi tín đồ, viết về sự hiểu biết và kinh nghiệm sự sống thần thượng của Đức Chúa Trời.

07-010-036 256 trang \$9.50

Kinh Nghiệm Sự Sống

Witness Lee

Bày tỏ chi tiết về mối liên hệ của người tín đồ với Đấng Christ từ lúc tái sinh đến lúc trưởng thành.

07-009-036 434 trang \$13.75

Gia Tể Của Đức Chúa Trời

Witness Lee

Một quyển sách thuộc linh có giá trị dành cho mọi tín đồ, viết về các lẽ thật căn bản liên quan đến kế hoạch của Đức Chúa Trời dành cho loài người.

04-005-036 244 trang \$10.00

Hội Thánh Vinh Hiển

Watchman Nee

Một cái nhìn bao quát về hội thánh với tư cách là Thân Thể, Cô Dâu và Thành Thánh trong kế hoạch của Đức Chúa Trời.

08-012-036 182 trang \$8.00

Đấng Christ Tổng-Bao-Hàm

Witness Lee

Những sứ điệp trọng yếu dành cho người tín đồ, trình bày các hình ảnh minh họa về Đấng Christ là nguồn cung ứng sự sống ở trong chúng ta.

06-001-036 222 trang \$8.00

Cây Sự Sống

Witness Lee

Một quyển sách dành cho các tín đồ, bày tỏ Đấng Christ là thực tại của cây sự sống để chúng ta kinh nghiệm.

07-018-036 180 trang \$7.50

Đức Tin Cơ-Đốc Bình Thường

Watchman Nee

Một quyển sách căn bản về niềm tin Cơ-đốc, thuyết phục người chưa tin và củng cố niềm tin cho người đã tin.

11-010-036 250 trang \$10.50